

saaledes, at Priserne i Overtlagsberegningen ikke skulde gjøres gjældende, naar Forandringerne medførte forøgede Udgifter, men kun forsaavidt de medførte formindskede Udgifter. Allerede dette forekommer mig at være en Afgjørelse fra Ministeriets Side, der ikke ganske kan billiges, og det saameget mindre, som man ikke ser, i hvilket Omfang denne Fortolkning har gjort sig gjældende. Omfanget deraf kan være en hel Del forskjelligt efter det af Kammeradvokaten Udtalte; men saalænge der ikke foreligger ganske specificerede Meddelelser desangaaende, skal jeg ikke udtale mig videre derom. Ministeriet er imidlertid kommet i Forhold til adskillige andre Autoriteter — eller hvorledes man nu kan betegne disse Myndigheder — som ere ret forunderlige. Dette gjælder saaledes med Hensyn til det Bedømmelsesudvalg, der var sat til at afgjøre Spørgsmaal angaaende den kunstneriske Udsmykning af Bygningen. Spørgsmaalet om, hvilke Udgifter, der skulde henhøre under det Dekorative, og hvilke, der skulde medregnes under Bygningen, fremkaldte enkelte Afgjørelser, som vise en ganske mærkkelig Vællsen og Jamlen. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at det i Anmærkningerne til Lovforslaget Sp. 2175 i Tillæg A. hedder, at man under de almindelige Bygningsarbejder har troet at kunne medoptage Stillsads til de Dekorationsarbejder, som Bedømmelsesudvalget skulde udføre. Man har fra Begyndelsen af antaget, at Jyskegulvene skulde kunne gaa ind under det Dekorative, og har altsaa lagt en Plan for Bygningen, som ikke havde optaget Gulve i alle Vestibuler, idet man mente, at disse Gulve skulde kunne udføres som dekorativt Foranstaltning; men bagefter viste det sig, at Bedømmelsesudvalget ikke vilde have Noget dermed at gøre, og der maatte da tilveiebringes Gulve. Længere henne i Anmærkningerne nævnes der en Række Foranstaltninger, som man ligeledes havde antaget, at Bedømmelsesudvalget skulde lade udføre, saasom Syngekolens Udstyrelse, Gjordbuur i Loggia'en, Forandringer i Murer-, Smeder-, Smeder-, Maler- og Glarmesterarbejdet, Ribber til Ruppeltaget osv., Alt til et ikke ubetydeligt Beløb, hvorom der siges, at man lod dem afholde i Forventning af, at Bedømmelsesudvalget vilde gaa ind derpaa. Om en anden Post hedder det, at det var et Beløb, som Arkitekterne havde foreslaaet udbrødt af Kontoen til den kunstneriske Udsmykning. Man afholdt altsaa Udgifter i Forventning af, at Bedømmelsesudvalget vilde gjøre det og det eller efter Forslag af Arkitekterne om at udbrøde dem af Udsmykningskontoen; men det forekommer mig ganske paafaldende, at man har kunnet slaa sig til Ro med den Slags Betragtninger, eftersom Bedømmelsesudvalget dog ikke var længere borte, end at man fra dets Side kunde faae en Afgjørelse af, hvad det ansaa for hørende til det Dekorative eller ikke. Den samme mærkelige Vællsen viser sig med Hensyn til Behandling

af Reservecapitalen, idet man ligeledes har troet at kunne afholde forskjellige Udgifter af denne i Forventning af, at dette kunde lade sig gjøre. I saa Henseende findes der Sp. 2181 i Tillæg A. opført forskellige Poster, saaledes til Forandringer i Magasinbygningen, Tillæg til Seindøre og Brandlemme, til Gulv og Stativer i Koulissemagasinet osv. Saadanne Udgifter har man afholdt i Forventning af at kunne afholde dem af Reservecapitalen. Det Samme gjælder om en Række andre Foranstaltninger med Hensyn til Scenens Forandring, Varmeapparatet osv. Dette viser atter en ganske mærkelig Vællsen i Bedømmelsen af, hvortil Reservecapitalen kunde anvendes og hvortil ikke; det viser, at man er gaaet ud fra Forudsætninger, som naturligtvis bagefter maatte bryde. Det er ligeledes mærkeligt at se, at Ministeriet stod i et saadant Forhold til Arkitekterne, at de have kunnet tillade sig at afholde Udgifter, uden at Ministeriet, ja, uden at Bygningskommissionen selv vidste Noget derom. Hvad der imidlertid mere end noget Andet har maattet undre Udvalget, er den Udtalelse i Anmærkningerne, som gaar ud paa, at disse Overtskridelser først bleve Ministeriet bekendte i Begyndelsen af 1874. Dette synes ikke at stemme med de Oplysninger, som selve Anmærkningerne bringe, og jeg skal i den Henseende, udenfor hvad der er meddelt i Betænkningen, bede ærede Medlemmer at efterse i Anmærkningerne Sp. 2181—2182, hvor der findes en Opgjørelse, som nærmest synes at skulle motivere den Linie, hvori det hedder, at „man endnu ved Udgangen af 1873 havde Penge til Disposition paa Kontoen“. Det synes heraf at fremgaa, at Ministeriet har glemt, at det for to Aar siden gav os en Meddelelse, som var væsentlig forskjellig herfra. Vi fik nemlig til 3die Behandling i 1871—72 en Meddelelse om Afslutningen af Kontrakten samt den derpaa baserede Beregning af samtlige Udgifter ved Theatrets Opførelse. Denne Beregning findes i Bilaget til Finantslovens 3die Behandling Sp. 753—54, og det fremgaar deraf, at man foruden Kontraktsummen, 440,500 Rd., havde gjort Regning paa, at der skulde anvendes 22,000 Rd. til Maskineri, 15,000 Rd. til Arkitekt-honorarer og 8,000 Rd. til de enkelte mindre Foranstaltninger, som ansaaes for at være nødvendige, hvilket altsaa vil sige i Alt 45,000 Rd., som lagte til Kontraktsummen, giver et Beløb, der paa omtrent 10,000 Rd. nær udgjør den hele bevilgede Sum, nemlig 495,000 Rd. Naar vi altsaa se, at hete denne Sum allerede fra Begyndelsen af i det Væsentligste var engageret, er det mærkeligt, at vi her paa Spalte 2181—82 finde opført denne Post paa 45,000 Rd., som om det var en Sum, der kunde anvendes til Overtskridelser, og som om det ikke netop var den Sum, der dengang var optaget i Beregningen til Maskineri, Honorarer, Administrationsudgifter o. s. v. Nu viser denne Sum sig her Sp. 2181